

UNIVERZUMOM I LJUDIMA VLADA TAMNA ENERGIJA

Američki inženjer elektronike Sava Sremac iz Vašingtona napisao je knjigu "Svet iza treće dimenzije" u kojoj tražeći odgovor na pitanje šta se u vasioni krije iza zvezda i planeta, postavlja svoju teoriju o univerzumu, i kaže: Čovek još nije spoznao četvrtu dimenziju kosmosa. Matematika je utvrdila da univerzum ima 11 dimenzija

- Čovek vekovima pokušava da odgonetne šta se nalazi u vasioni iza Sunčevog sistema i treće dimenzije. Ljudska civilizacija je upoznala fizičke zakone, matematička pravila prirode, kao i planetu na kojoj živi i nedokučiva nebeska prostranstva, ali u trodimenzionalnom sistemu i delimično u vremenskoj dimenziji. Međutim, čovek nije uspeo da spozna druge dimenzije kosmosa, koje su za naša čula i nauku nevidljive, mada se pouzdano zna da postoje.

Ovo tvrdi američki inženjer elektronike Sava Sremac, ekspert za kompjutersku pamet iz Vašingtona, koji je napisao knjigu "Svet iza treće dimenzije" u kojoj traži odgovor na pitanje šta se u svemiru krije iza zvezda i planeta, ali i u kojoj nudi odgovor i tezu o tajnoj tamnoj energiji, koja vlada univerzumom

- U kosmosu postoje četvrta, peta, čak i jedanaesta dimenzija univerzuma, koje su matematika i astronomija registrovale, ali nisu u potpunosti i definisale. Naime, nauka je utvrdila da vremenska dimenzija ide u dva pravca, iz tačke sadašnjosti, nazad u prošlost, i napred u budućnost. Ali nije otkrila šta se to nalazi iza treće dimenzije, koju ljudsko oko i mozak mogu da registruju i da definišu? I da li neka nevidljiva sila, koja egzistira u nekoj višoj, za nas nevidljivoj dimenziji kosmosa, vodi našu planetu napred kroz tu vremensku dimenziju? Ta zagonetna sila ili nevidljiva ruka univerzuma, ta četvrta dimenzija stvara intrigu kod čoveka da dokuči šta je to, gde se nalazi ta sila i na koji način upravlja sa nama? - kaže Savo Sremac, koji svoju knjigu želi uskoro da predstavi srpskoj i svetskoj javnosti.

NI VLADAR SVETA

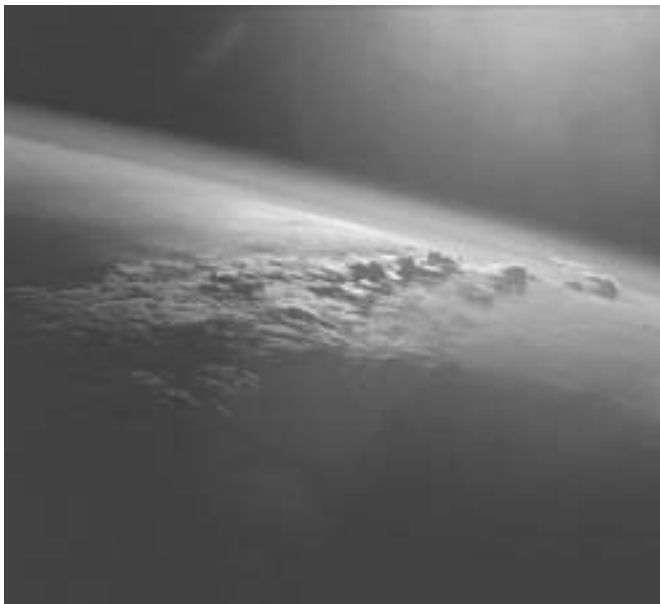
U nauci, koja stvara nove teorije o postanku i nastanku sveta i živih bića, postoji više različitih teza o funkcionisanju vidljivog i nevidljivog sveta i univerzuma izvan treće dimenzije. I mada nauka još uvek nije u stanju da odgonetne kompletnu tajnu funkcionisanja svemira, Sava Sremac je odlučio da istražuje svet iza našeg ljudskog polja viđenja i da postavi svoju tezu o tamnoj energiji kao sili koja vlada univerzumom.

- Ta tamna energija nevidljivo ispunjava celokupni prostor svemira, sve do prostora u svakom atomu. U toj energiji, u njenoj višoj dimenziji, smešten je sveobuhvatni "natprirodni sistem", koji je po mom mišljenju srž univerzuma i koji je organizovan po principu trouglastih piramidalnih veza, od osnove pa do vrha, negde u beskonačnosti. Da bih običnim ljudima, koji imaju isključivo materijalistički pogled na svet, približio svoju viziju o beskonačnom kosmosu, povukao sam para-

lelu između čovekovog moždanog sistema i mog sveobuhvatnog "natprirodnog sistema" u univerzumu - otkriva svoj metod istraživanja ovaj ekspert za kompjuterske sisteme, koji je dugo godina u SAD radio za IBM i druge velike kompanije za proizvodnju veštačke inteligencije.

Sremac priznaje da nauka nije do danas otkrila sve tajne funkcionisanja ljudskog mozga, koji sa svojim čulima u suštini predstavlja sistem perifernih senzora ili prijemnih uređaja za viši prirodni sistem, koji ga okružuje.

-Mozak proizvodi snove, viđenja, vizije, predskazanja, odnosno jedan svet koji egzistira u četvrtoj dimenziji, koji je

nevidljiv za ljude, ali je, ipak, sastavni deo našega života. Taj deo mozga, koji proizvodi nevidljivi svet komunicira sa nevidljivim delom vasiona, sa četvrtom dimenzijom i kroz tu komunikaciju dva sistema, ljudskog i univerzalnog, svet se stalno menja, a priroda usavršava - kaže Sava Sremac.

Engleski fizičar Isak Njutn je još u XVIII veku otkrio tri osnovna zakona kretanja, pokazao mnoge zakonitosti kretanja nebeskih tela i proučio prirodne zakone centrifugalne i centripetalne sile, bez kojih ne možemo da zamislimo

događanja u kosmosu. I dok je Njutn govorio o privlačenju ovih sila u jednu tamnu masu, najnovija istraživanja govore da je te kosmičke sile odvajaju, odnosno da postoji nešto jače od gravitacione sile privlačenja. I upravo to odvajanje kosmičkih sila je razlog zašto se galaksije stalno šire i zašto dolazi do stalnog porasta i udaljavanja zvezda i planeta jedna od drugih. Tako da do "Velikog praska" tamne mase kosmosa, koji porađa nove zvezde i planete, verovatno, nikada neće doći.

I akademik Jaroslav Jackiv potvrđuje da su poslednja posmatranja u otvorenom kosmosu otkrila antigravitaciju i fluktaciju elektro-kosmičkog fona, koje

govore o tome da u svemiru ima nešto što je odgovorno za scenario razvoja vasiona.

- Ja tu zagonetnu energiju ne bih nazvao "svemirskim razumom, apsolutom ili Bogom", već je stvar samo o nepoznatim svojstvima kosmosa. Još je Albert Anštajn u svojim proračunima primenjivao neki "uslovni član", koji je ocenjivao kao svoju grešku. Sada mi znamo da to nije bila greška, već da je taj član odgovoran za tamnu energiju.

TVORAC VASIONE

Dugo je vladalo mišljenje, da je svemir prazan bezvazdušni prostor u kome se kreću, galaksije, zvezde i planete. Do nedavno smatran tamni i bezvazdušni prostor dobija nove definicije, na osnovu kojih saznajemo da je sve, cela vasiona ispunjena tako zvanom "tamnom masom" u kojoj sve "pliva", organizovano i vođeno prirodnim zakonima.

- Prema naučnim saznanjima svemir je jedna ogromna lopta tamne mase, u kojoj se cela vasiona nalazi. Ta tamna masa je

VASIONA STARA 14,7 MILIJARDI GODINA

- Sonde koje istražuju takozvano svemirsko pozadinsko zračenje, na osnovu standardnih metoda merenja starosti kosmosa, izračunale su da je svetlost sa najudaljenijih zvezda do nas na planeti Zemlji putovala 13,7 milijardi godina. Grupa nemačkih i italijanskih naučnika otkrila je da je svemir verovatno milijardu godina stariji nego što se mislilo. Merenja izvedena u podzemnoj laboratoriji Luna, ispod planine Caco u Italiji, pokazala su da se atomske reakcije u kojima nastaje energija zvezda odigravaju sporije nego što su stručnjaci verovali. To znači da su procene života zvezda bile kraće. Prema novim proračunima svemir je star 14,7 milijardi godina - tvrdi Sava Sremac, pozivajući se na najnovija naučna otkrića u SAD, Nemačkoj i Italiji.

tvorac sveta. Pretpostavlja se da je od nje ceo fizički svet nastao, pod dejstvom pritiska i energije koja se u njoj nalazi. Tu silu nazivamo tamnom energijom. Tako se stvorio nebeski fizički svet i prirodni zakoni po kojima ceo univerzum funkcioniše i egzistira. Naš univerzum je mlad i poslednja otkrića nauke govore da postoje milioni drugih univerzuma, koji se dele kao ćelije i neprestano šire. Širina svemira danas u prečniku iznosi 156 milijardi svetlosnih godina - tvrdi Sava Sremac. S'obzirom na saznanje o postojanju "tamne mase" kao i "tamne energije" možemo logično zaključiti, kaže Sremac, da postoji i neka "nad intelecija", koja se nalazi u vasioni i koja je odgovorna za celokupno funkcionisanje svemira, bilo da se radi o mrtvoj ili živoj prirodi.

- Ta "nad intelecija" je moj sveobuhvatni "natprirodni sistem", koji na principima kretanja i stalne suprotnosti generiše nove elemente prirode i nove programe usavršavanja prirode. Isti je slučaj i sa živim bićima, pa i sa čovekom. Čim se rodi čovek počinje da se usavršava, jer ga na to navode prirodne sile usavršavanja, ili "prirodni program usavršavanja". Ljudski mozak kao "super program" prirode je najbolji odraz funkcionisanja "natprirodnog sistema", odnosno načina kako tamna energija upravlja prirodom i kako je neprestano usavršava - razvija svoju tezu Sava Sremac.

ČOVEK U ČETVRTOJ DIMENZIJI

Prema Sremčevom mišljenju mozak održava vezu između žive prirode i "super programa" prirode, preko elektro magnetnih talasa koje mozak emituje. Naša čula primaju informacije, koje mozak pretvara u elektro magnetne talase i smešta ih u moždane ćelije, grupisane u unapred određenim delovima ili direktorijima, kako bi to rekli stručnjaci za računare. Za razliku od kompjutera koji radi u serijskoj vezi prenošenja informacija, mozak radi u paralelnoj vezi, tako da je sposoban da u najkraćem roku prenese milione informacija. Svaki impuls ima matematički određenu vrednost i pretstavlja jednu tačku slike, ako je u pitanju oko, ili jedan zapis mirisa, ako je u pitanju nos.

- Mi smo danas u stanju da snimamo moždane signale, da im određujemo intenzitet, frekvenciju i oblik, ali još uvek nismo u stanju da ih dešifrujemo i odredimo njihove funkcije, ili ponovo vratimo u sliku ili miris. U mozgu se koristi isti princip kojim funkcioniše "natprirodni sistem" u četvrtoj dimenziji, a to je trouglasti princip veza u piramidalnom sistemu. Veze u mozgu između ćelija su ostvarene na dva načina, po sistemu trougla i po sistemu talasa ugrađenih u piramidnu strukturu. Taj sistem danas koristi internet. Čovek preko mozga prenosi sve te informacije u viši prirodni program. Tako da se može zaključiti da čovek preko mozga ima kontakte sa četvrtom dimenzijom univerzuma, ali da ljudska civilizacija toga još nije sasvim svesna, odnosno taj fenomen nije naučno objasnila - razmišlja glasno Sava Sremac, autor teorije o vezama univerzuma, četvrte dimenzije i čoveka na planeti Zemlji.

NASTAVAK NA STRANI 22